

İLKOKUMA-YAZMA ÖĞRETİMİ PRIMARY READING AND WRITING EDUCATION

Prof.Dr. M. Feysi ÖZ

ÖZ

Okuma-yazma becerileri insanlığın geçmiş deneyim ve değerlerini kuşaktan kuşağa aktaran ve yaşayan kuşaklar arasındaki etkili iletişimi sağlayan önemli bir araçtır. Okuma-yazma becerisinin ilköğretim çağında öğrenilmesinde doğru alışkanlıkların edinilmesi bireylerin gelecekteki yaşamlarında başarılı olmasında önemli rol oynamaktadır. Bu yazıda ilköğretim çağında okuma-yazma öğretiminde kullanılan etkili öğretim teknikleri sunulmaktadır.

ABSTRACT

Reading and writing skills are an important tool which conveys past experiences and values of mankind from generation to generation and provides living generations with an effective means of communication. It is important for children to acquire correct reading and writing habits during primary education in learning these skills since it plays an important role in achieving success in their future life. In this article, some effective techniques of teaching reading and writing skills in primary education are presented.

Giriş

Çağdaş uygarlığın, geniş ölçüde okuma-yazmaya dayanan bir uygarlık olduğu söylenebilir. Okuma-yazma, bir yandan, insanlığın birikmiş deneyimlerini eski kuşaklardan yeni kuşaklara aktarmaya yararırken, öte yandan, yaşayan kuşaklar arasında önemli ve son derece etkili bir haberleşme, bir anlaşma aracı niteliğindedir.

Hayatımıza bu kadar yakından girmiş olan okuma-yazma becerisini kazandıran öğretim faaliyetlerinde, ilk alışkanlıkların dikkatli bir şekilde verilmesi gerekmektedir. Psikoloji bilimi, bize herhangi bir alanda edinilen ilk alışkanlıkların derine işlediğini ve yanlış alışkanlıkların sonradan düzeltilmesinin güç olduğunu bildiriyor. Şu halde, ilkokuma-yazma öğretiminin başlangıçtan itibaren doğru alışkanlıklar yerleştirecek şekilde planlanması ve yürütülmesi gereklidir. Okuma-yazma becerisi, öğrencilerin okul hayatındaki başarıları açısından da büyük bir önem taşır. Gerçekten, okuma-yazma becerisi, gerek ilkokulda, gerekse bütün öğrenim hayatı boyunca, öğrencilerin yalnız Türkçe dersinde değil, öteki derslerde de başarılarını kuvvetle etkiler. Doğru ve süratli okuyabilen, okuduğunu iyi anlayabilen, kelime hazinesi geniş. Türkçeyi sözlü ve yazılı olarak iyi kullanabilen öğrencilerin, bütün derslerde başarı göstermeleri ihtimali yüksektir. Aslında, birçok hallerde okullardaki başarısızlığın temelinde okuma, anlama ve ifade yetersizlikleri yatmaktadır. Bu yetersizliklerin birçoğu ilkokuma ve yazma öğretimi sırasında iyi alışkanlıkların kazandırılmamasına bağlanabilir.

Tabiatıyla, okuma-yazma öğretimi, ilkokulların birinci sınıfında birkaç aya sığdırılan bir faaliyet olarak düşünülemez. Okuma-yazma becerisinin geliştirilmesi, ilkokuma-yazma mekanizmasının kavratılmasından sonra da devam eder. İlkokullarımızın bütün sınıflarında okuma-yazma öğretiminin hedefi, öğrencileri fonksiyonel bir okuma-yazma seviyesine ulaştırmaktır. Fonksiyonel okuma-yazma, bu alanda kazanılan becerilerin, günlük hayatta gerekli görülen yerlerde kullanılacak bir düzeye getirilmesidir. Bu hedef göz önünde bulundurularak, daha ilk aylarda öğrenciye fonksiyonel bir okuma-yazma becerisi kazandıracak temel alışkanlıkların verilmesi gerekmektedir. Bu nedenle, ilkokuma-yazma öğretiminde, ilerdeki gelişmeleri kolaylaştıracak ve çocuk psikolojisine uygun düşecek makul bir hızla okuma-yazma mekanizmasını kavratmak esas olmalıdır.

İlkokuma-yazma öğretimi, çok zevk duyulan bir çalışma alanıdır. Çocuklarla birlikte düşünülen, onlarla birlikte oynanan bir oyun gibidir okuma-yazma öğretimi. Aradan yıllar geçtiği halde, ilkokul birinci sınıfları okuttuğum zamanlardaki, okuma-yazma çalışmalarını ve bu derste okuma-yazma oyunlarımızı zevkle ve özlemle hatırlarım.

Okuma-yazma öğretimi ayrıca çok mutluluk verici ve kıvanç duyulan bir çalışmadır. Çünkü, bu derste çocuklara, çağdaşlığın ilk ışıkları, ilk aydınlığı verilmektedir. Karşımızda oturmuş olan güzel yüzlü, sevimli çocuklar, bizden uygarlığı anlamanın ilk sihirli ışıklarını beklemektedir. Bu güzel çocuklara, ilkönce çizgileri çizmeyi öğreteceğiz; sonra bu çizgiler çeşitli

şekillerde birleşerek, anlam kazanacaklar; harfler, heceler, kelimeler, cümleler, metinler olacaklardır. Metinler ise, uygarlığın temellerini oluşturan çeşit çeşit kitaplar olacaktır. Anlamsız çizgileri birleştirerek okuma-yazma haline getirmek, çizgilere anlam yüklemek ne kadar büyük bir iştir! Tıpkı diğer canlılarda, genellikle beslenmek amacıyla kullanılan “dil organına” insan zekâsının, konuşmak, şarkı söylemek vb. üstün değerde beceriler yüklediği gibi, okuma-yazma becerisini, çizgilere yükleyerek kazandıran sanatçı ise öğretmendir. Ne mutlu böyle güzel bir hizmet yapan öğretmenlere!

Bilindiği gibi, ilkokuma-yazma öğretimi, belirli yöntem, teknik ve araçların sistemli bir şekilde kullanılmasını gerektiren bir çalışma alanıdır. Ancak böyle sistemli bir çalışma ile ilkokuma-yazma faaliyetleri öğretmen ve öğrenciler için zevkli bir hale gelebilir ve istenen amaca ulaşılabilir. Böylece okula yeni başlamış bulunan öğrenciler, okul hayatlarının ilk yılından itibaren başarı zevkini ve hevesini tadabilirler.

Bilindiği üzere, ilkokulların birinci sınıflarında hayat bilgisi dersi, bütün öğretim faaliyetlerinin mihravidir. Bu sınıfta gerek okuma-yazma çalışmaları, gerekse aritmetik, müzik, resim-iş, beden eğitimi gibi diğer çalışmalar, hayat bilgisi üniteleriyle bağlantılı olarak işlenmektedir. Hayat bilgisi konuları, diğer dersler için olduğu gibi, okuma-yazma çalışmaları için de son derece doğal fırsatlar hazırlar. Ele alınan cümleler, ev, aile, sınıf, okul hayatı ve diğer hayat bilgisi konularıyla ilgilidir.

Okuma-Yazmaya Hazırlık

Altı yaşını bitirerek okula başlayan öğrencilerin, genel olarak, okuma-yazma becerisini öğrenebilecek bir olgunluk seviyesinde oldukları kabul edilir. Bununla birlikte, okuma-yazmaya hazırlık bakımından öğrenciler arasında bireysel farklar bulunduğu da bir gerçektir. Bu farkların bedeni, sosyal ve psikolojik temelleri vardır. Ancak, uygulama açısından önemli olan, sınıfın bir bütün olarak okuma-yazma çalışmalarına hazır olmasıdır. Bu amaçla yapılacak işlerden biri, sınıftaki öğrencilerin hepsine, ilkokuma-yazma çalışmalarına birlikte başlayabilmeleri için gerekli olan asgari, ortak bazı deneyimleri ilk günlerde kazandırmaya çalışmaktır.

Hazırlık çalışmaları için birinci sınıf öğretmenlerimiz esasen bir süre ayırmaktadırlar. Bu süre, genellikle bir hafta ile on gün dolayında değişmektedir. Hazırlık döneminde öğrenciler okula ve sınıfa intibak ettirilir; öğretmen, öğrencilerini tanıma fırsatı bulur, sınıfta birlikte çalışma ortamı yaratılır, okuma ve yazma öğretimi için gerekli sözlü anlatım çalışmaları, el ve göz alıştırmaları yaptırılır. Bu çalışmaların planlı olarak yürütülmesi önem taşır.

Okumaya Hazırlık Çalışmaları

Okumaya hazırlık çalışmaları arasında, bir resim ya da basit bir olayı sözle anlatabilme yer alabilir. Yapılacak bir başka faaliyet de, okumaya karşı ilgiyi kuvvetlendirmek üzere, basit bazı çocuk hikâye ve masallarının öğretmen tarafından anlatılması ya da okunması olabilir.

Hazırlık döneminde yapılması gerekli işlerden biri, okuma işinin soldan sağa doğru yapılması gerektiği fikrini öğrencilere kavratmaktır; bu amaçla, birbirini tamamlayacak şekilde soldan sağa dizilmiş resimlerden yararlanılabilir. Aynı teknikten faydalanılarak, satırların birbirini nasıl izlediği de sezdirilebilir.

Yazmaya Hazırlık Çalışmaları

Bu hususta yapılabilecek ilk işlerden biri, öğrencilerin kalemi gereği gibi tutmalarını ve defterlerini sıranın üzerine gereği gibi yerleştirmelerini sağlamaktır. Bu arada, solak öğrencilerin sol ellerini kullanmalarına müsaade etmelidir. Basit resimler yapma, boyama, kâğıt kesme ve yapıştırma gibi resim ve el işi çalışmaları, yazmaya hazırlık bakımından da değer taşır. Bununla birlikte, yazmaya hazırlık çalışmalarının en önemli aşaması, çizgi çizdirme çalışmalarıdır. Bu aşamada öğrencilere herhangi bir harfi yazdırmaksızın, harfleri meydana getiren temel çizgiler öğretilir. Bu çizgiler, dikey, yatay, sola ve sağa eğik, yuvarlak çizgilerden ibarettir. Çizgi çizdirme faaliyetlerini daha zevkli hale getirmek üzere çit, top, ip gibi basit şekiller de çizdirilebilir.

Okuma-Yazma Öğretimi

Öğrenciler hazırlık döneminde öğretilen temel bazı becerileri kazandıktan sonra okuma-yazma öğretimine geçilir. Okuma-yazma mekanizmasını kavratmak üzere İlköğretim Programı'nda öngörülen yöntemin gereklerine uyulmak suretiyle cümle tanıma çalışmalarından başlanarak kelime, hece ve harf tanıma çalışmaları yapılır.

Cümle Tanıma

Bu dönemde öğrenciler, kalıp halinde verilen cümleleri tanıyacaklar; anlamlarıyla birlikte bunları okumayı ve yazmayı öğreneceklerdir. Başlangıçta cümleler kısa ve basit tutulmalıdır.

Cümle yönteminin gereğine uyularak, bu dönemde öğrencilere cümleler daima bir bütün halinde öğretilecek; cümle içindeki kelimelerin tanıtılmasına geçilmeyecektir. Cümle tanıma döneminde yapılması gereken iş, öğrencilerin cümleleri kalıp halinde tanımlarını sağlamaktır.

Cümle tanıma çalışmalarını daha derli toplu yürütmek ve okuma-yazma mekanizmasını daha kolay kavratmak için, sınırlı sayıda cümleler üzerinde

özellikle durarak çözümleme çalışmalarını, bunlar üzerinde yapmanın yararları da açıktır.

Kelime Tanıma

Çözümleme çalışmalarının ilk dönemini, kelime tanıma basamağı oluşturur. Öğrenciler kalıp halinde yeteri sayıda cümle öğrendikten ve bu cümlelerin okunuş ve yazılışını iyice kavradıktan sonra kelime tanıma çalışmalarına geçilir. Buradaki anlamıyla, bir cümlenin iyice kavranmış olması, öğrenciler tarafından o cümlenin rahatça okunabilmesi ve söylendiği zaman bir yere bakmaksızın, ezbere yazılabilmesi demektir.

Dikkat edilecek önemli bir husus şudur: Kelime tanıma çalışmalarına geçildikten sonra da öğrenciler kalıp halinde yeni cümleler öğrenmeye devam edeceklerdir. Hatta bu faaliyet, hece tanıma çalışmalarına geçildikten sonra da devam edecektir. Ancak herhangi bir cümlenin çözümlenmesine geçebilmek için, o cümlenin iyice kavranmış olmasına daima dikkat edilmelidir.

Bilindiği üzere, henüz kalıp halinde cümleler üzerinde çalışırken öğrencilerin büyük bir çoğunluğu cümlelerin kelimelerden meydana geldiğini sezecekler, cümlelerdeki benzer kelimeleri fark etmeye başlayacaklardır. Bu safhada öğrencilerin kelimeleri fark etmelerine yardım etmek düşüncesiyle cümlelerin bir kısmında aynı kelimelerin tekrarlanmasına dikkat edilmiştir. Örneğin “Ali al”, “Ali tut”, “Koş Ali koş” cümlelerindeki (Ali) ve (koş) kelimeleri gibi. Hatta bu cümlelerde tekrarlanan kelimelerin, cümlelerin çeşitli yerlerinde kullanılmasına da dikkat edilmiştir. Öğrencilerin cümlelerdeki kelimeleri artık sezmeye başladığı görülünce, kelime tanıma çalışmalarına geçilebilir.

Kelime tanıma çalışmalarının, öğrencilere okuma-yazma mekanizmasını kavratmak için bir vasıta olduğu hatırdta bulundurulmalıdır. Öğrenciler, çözümleme yoluyla elde edilen kelimelerden kurulmuş yeni cümleleri anlayarak ve doğal bir şekilde okuyabilmelidirler; ayrıca, bu cümleleri kolaylıkla yazabilmelidirler.

Hece Tanıma

Cümleleri kelimelere bölme ile ilgili, yeteri kadar çalışma yapıldıktan sonra çözümleme çalışmalarının hece tanıma basamağına geçilir. Esasen, kelime tanıma çalışmaları ilerledikçe öğrenciler tek heceli kelimeleri daha uzun kelimelerden ayırt etmeye ve kelimeler içerisinde heceleri sezmeye başlamış olacaklardır. Öğrencilerin büyük bir kısmının bu seviyeye ulaştığı görülünce, hece tanıma çalışmalarına geçilebilir.

Hece tanıma çalışmalarına geçildikten sonra da kalıp halinde yeni cümlelerin öğretilmesine ve iyice kavranmış cümlelerle kelime tanıma çalışmaları

yapılmasına devam edileceği özellikle dikkate alınmalıdır. Böylece, bir yandan cümle ve kelimeleri birer bütün olarak okuma ve yazma alışkanlığı pekiştirilirken, öte yandan hece tanıma çalışmaları yürütülmüş olacaktır.

Cümle tanıma ve kelime tanıma çalışmaları ile hece tanıma çalışmalarının birbirini tamamlayacak şekilde yürütülebilmesi için, dikkatli bir sıra gözetilmesine ihtiyaç vardır.

Hece tanıma çalışmalarının amacı, öğrencilere okuma-yazma mekanizmasını kavratmaktır. Bu çalışmalar sonunda, öğrencilerde heceleyerek okuma gibi iyi olmayan bir alışkanlığın meydana gelmesine fırsat verilmemelidir. Bunun için, hece tanıma çalışmalarının daha başlangıcından itibaren cümle ve kelimelerden hareket etmek ve bu çalışmalar boyunca senteze önem vermek gerekir. Hece tanıma çalışmaları daima sentez çalışmaları ile sonuçlandırılmalıdır.

Hece tanıma çalışmalarında öğrencilere Türkçede bulunan hecelerin hepsinin öğretilmesine kalkışılmamalıdır. Dilimizde sesli ve sessiz harflerin çeşitli şekillerde bir araya gelmesinden meydana gelen pek çok hece vardır. Çoğu tek başına bir anlam ifade etmeyen bu hecelerin ayrı ayrı öğretilmesi gereksiz olduğu gibi, cümle yönteminin esaslarına da aykırıdır. Önemli olan husus, öğrencilerin hece kavramını kazanarak okuma-yazma mekanizmasını iyi bir şekilde öğrenmeleridir. Bu bakımdan cümle ve kelimelerin hecelere ayrılması ve bunlardan yeni sentezler (birleştirme) yapılmasıyla yetinilmelidir.

Harf Tanıma

Harf tanıma basamağı ile çözümleme çalışmaları tamamlanır. Bu basamağa gelinceye kadar öğrenciler, cümleleri kalıp halinde öğrenmişler; bu cümleler içindeki kelimeleri ve heceleri tanımışlar; bunlarla yeni kelimeler, cümleler ve kısa metinler yapma becerisini kazanmışlardır. Bu çalışmalar sırasında öğrenciler, harfleri işitmeye ve görmeye alışmışlardır. Harf tanıma çalışmalarının amacı, dilimizdeki sesleri ve bu seslerin yazılış şekillerini öğrencilerde bilinçli hale getirmektir.

Birinci sınıf öğrencileri, hece tanıma çalışmalarının sonucu olarak çoğunlukla okuma-yazma mekanizmasını kavrarlar. Esasen varılmak istenen hedef de budur. Bu ana hedef göz önünde bulundurularak harf tanıma çalışmalarına gerektiğinden fazla zaman ayırmamalıdır.

Harf tanıma çalışmalarına sesli harflerden başlamak uygun olur. Bağımsız birer hece olan bu harfleri öğrenciler, hece tanıma çalışmaları sırasında öğrenmişlerdir. Esasen, verilen cümlelerde dilimizde bulunan bütün sesli harfler, aynı zamanda bağımsız birer hece olarak da yer almıştır. Sesli harflerin yalnız başlarına seslendirilmeleri mümkün olduğundan, harf tanıma çalışmalarına sesli harflerden başlanması uygun olur.

Sesli harflerin tanıtılması tamamlandıktan sonra sessiz harflerin tanıtılmasına geçilecektir. Bu çalışmalarda dikkat edilecek husus, harflerin adlarını öğretmekten kaçınarak, bunların seslerini duyurmak ve şekillerine dikkati çekmektir. Harflerin adlarını erken öğretmeye kalkışmak, cümle yönteminin ilkelerine aykırı düşer ve öğrencilerin daha önce kazanmış oldukları iyi alışkanlıkları bozabilir. Ancak, okuma-yazma mekanizması iyice kavratıldıktan ve harf tanıma çalışmaları gereği gibi tamamlandıktan sonra, öğrencilere, Türkçedeki harfler adlarıyla öğretilebilir.

Serbest Okuma-Yazmaya Geçiş

İlkokuma-yazma öğretiminde çözümleme devreleri tamamlandıktan sonra, serbest okuma-yazma çalışmalarına geçilir. Çözümleme devreleri bitirildikten sonra, öğrencilerden, artık her türlü materyali okuyup anlamaları ve yazmaları beklenmemelidir. Serbest okuma-yazmaya geçiş döneminde kullanılacak materyalin seçilişi büyük bir önem taşır. Öğrenciler bu dönemde, daha çok bildikleri kelimelere dayalı basit metinler üzerinde çalıştırılmalıdırlar. Ayrıca, öğrenciler, çözümleme çalışmaları sırasında tanıdıkları kelime ve hecelerle yeni cümleler ve metinler kurmak suretiyle serbest okuma ve yazmaya geçiş kolaylığını da elde etmişlerdir.

Serbest okuma-yazmaya geçiş döneminde öğrencilerin, cümle ve metinleri düzgün bir şekilde konuşur gibi ve seviyeye uygun bir hızla okumalarını sağlamak gerekir; yazmada ise rahat ve işlek bir yazıya götürecek çalışmalara önem verilmelidir. Bu hususlarda öğrencilere, ihtiyaçlarına göre yardım edilmesi doğaldır.

Değerlendirme Çalışmaları

Bütün öğrenim faaliyetlerinde olduğu gibi ilkokuma-yazma çalışmalarında da değerlendirme, öğrenmenin ayrılmaz bir parçasıdır. Değerlendirme yoluyla ilkokuma-yazma çalışmalarının bir aşamasından öteki aşamasına ne zaman geçileceği belirlenir; çalışmaların her aşamasında öğrencilerin ilerleme dereceleri tespit edilerek gerekli tedbirler zamanında alınabilir; öğrencilerin karşılaştıkları bireysel problemler görülerek onlara daha etkili bir şekilde yardım edilebilir. Bu bakımdan, ilkokuma-yazma çalışmalarında değerlendirilmeye gereken yer verilmelidir.

İlkokuma-yazma çalışmalarında çeşitli değerlendirme şekilleri kullanılabilir. Örneğin başlangıçta yeni öğretilen cümlelerle yapılmış basit bir metin okutulması veya yazdırılması bir değerlendirme faaliyeti olarak ele alınabilir. Yine örneğin kelime tanıma çalışmaları sırasında çözümlenecek bir cümleyi kelimelere bölmeden önce, o cümlenin öğrenciler tarafından fişlere bakılmaksızın, ezberden yazılması

istenebilir. Bir başka örnek olarak öğrencilerin tanıdıkları hecelerden yeni kelimeler yapabilmeleri; daha sonra, bu hecelerden yapılmış kelimeleri yeni cümleler içinde okuyabilmeleri ve bu cümleleri yazabilmeleridir.

Kullanılacak Araç ve Gereçler

İlkokuma-yazma çalışmalarında, “Okumaya Başlıyorum” kitabından başka, diğer bazı araç ve gereçlerin kullanılması da gereklidir. Bunların arasında büyük fişler, küçük fişler, çalışma defteri ve yazı tahtası başta gelir. Varsa, kum masası da kullanılabilir. Ayrıca, cümle yönteminin esaslarına uygun olmak şartıyla, diğer yardımcı araç ve gereçlerden de yararlanılması düşünülebilir.

Öğretmenden Beklenen Rehberlik

Öğrencilerin başarısı, geniş ölçüde, öğretmenin dersi ele alış ve sınıfa rehberlik ediş tarzına bağlıdır.

İlkokuma-yazma çalışmalarının bütün devrelerinde, sınıfı öğrenmeye istekli halde bulundurmamak büyük bir önem taşır. Bu nedenle çalışmaların gayeli, anlamlı ve zevkli bir şekilde yürütülmesi gereklidir. Anlamsız ve sıkıcı tekrarların, ilgiyi ve öğrenme isteğini azalttığı hatırlanmalıdır.

Öğrencilerin ilgilerini canlı tutmanın bir yolu da, ilkokuma-yazma çalışmalarına çeşitlilik kazandırmaktır. Örneğin, bir dersin tamamını okuma veya yazma faaliyetine ayıracak yerde, dersin bir kısmında okuma, bir kısmında yazma ve bir kısmında da alıştırmaya çalışmaları yapılabilir. Gerekirse bir ders içinde oyun ile öğrenme bir araya getirilebilir.

Bu arada öğrenme isteğinin, ilerlemeyi takdir ve teşvik etmekle artacağı da dikkate alınmalıdır. Öğretmeninden, yerinde takdir ve teşvik gören her öğrencinin, daha çok gayret göstereceği ve çalışmalardan daha büyük zevk duyacağı şüphesizdir.

Okuma-yazma öğretimi geniş ölçüde beceri kazandırmayı hedef tuttuğundan, daha önce de belirtildiği gibi, başlangıçtan itibaren, iyi alışkanlıkların kazandırılmasına ve köklendirilmesine çalışılmalıdır. Yanlış davranışların tekrar edilmesine meydan verilmemelidir. Çünkü, yanlış davranışlar tekrarlandıkça yerleşir ve bunların ileride düzeltilmesi güçleşir. Örneğin harflerin yazılış yönlerini yanlış olarak öğrenen bir öğrencinin, ileride işlek bir yazı elde etmesi zorlaşır. Bu bakımdan ilkokuma-yazma çalışmalarında öğrencilerin yakın gözetime ve bireysel yardıma ihtiyaçları vardır.

Esasen, verimli bir öğretim için, bireysel farkları dikkate almak zorunludur. Her sınıfta öğrenciler arasında okuma ve yazmaya hazırlık, kavrayış, ilerleme hızı ve diğer birçok bakımdan bireysel farklar bulunur. Bu farkların niteliği ve nedenleri iyi anlaşılmalıdır.

takdirde, öğretmen, gerek seviye gruplarının meydana getirilerek faaliyete yöneltmesinde, gerekse bireysel çalışmalarda her öğrenciye daha isabetli bir şekilde rehberlik edebilir.

Her öğretim faaliyetinde olduğu gibi, ilkokuma-yazma öğretiminde de, temel başarı unsurunun öğretmen olduğuna inanıyorum. Öğretmenin mesleki kültürü, çalışma azmi ve yaratıcı gücü, sunduğum yazıda açıklanan yöntem ve tekniklerin canlanmasını ve etkili bir şekilde uygulanmasını sağlayacaktır. Bu yazının, öğretmenlerimizin gayretlerinin daha iyi sonuçlar vermesine yardımcı olacağını umuyorum.

Kaynakça

Oğuzkan, Turhan ve Öz, M. Feyzi. *İlkokuma Öğretmen Kılavuzu*, M.E.B. Yayınları, İstanbul, 1972.

Öz, M. Feyzi. *Uygulamalı İlkokuma-Yazma Öğretimi*, Anı Yayıncılık, Ankara, 1998.